

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **O. U.**
zastoupený Mgr. Martinou Sklenskou, advokátkou
se sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2025, č. j. OAM-1472/ZA-
ZA15-VL14-2024, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Shora označeným rozhodnutím žalovaného nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce požádal o mezinárodní ochranu kvůli trestnímu stíhání v Turecku za hanlivé výroky, které umístil na TikToku. Žalovaný dospěl k závěru, že se nejedná o politické pronásledování ani o jiný zákonem uznaný důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Jeho chování bylo vyhodnoceno jako nevhodné a

trestně postižitelné i v demokratických zemích.

II. Obsah žaloby

2. Uvedené rozhodnutí napadl žalobce včas podanou žalobou. Shrnl, že k důvodu podání žádosti o mezinárodní ochranu v České republice (dále jen „ČR“) uvedl, že je Kurd, ve vlasti je trestně stíhán, neboť zveřejňoval na sociální síti TikTok videa, v nichž ponižoval orgány veřejné moci (policii a státní zastupitelství) v Turecku.
3. Namítá, že žalovaný neuvedl doslovný překlad celého videa, ale pouze vyjímá části s vulgarismy. Žalobce v uvedeném videu hovořil o tom, že nesouhlasí s tím, jak se příslušníci státních orgánů chovají ke Kurdům, poté se vulgárně vyjádřil ve vztahu k příslušníkům státního zastupitelství a policie. Uvedl, že neurážel slovně žádné soukromé osoby, ale osoby vykonávající veřejnou službu, přičemž podle zahraniční i tuzemské judikatury takovéto osoby jsou povinny strpět vyšší míru kritiky za situace, kdy je kritika jmenovitě adresná. Domnívá se, že v této souvislosti žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Uvedl, že Turecko dle statistiky Evropského soudu pro lidská práva je zemí, kde jsou lidská práva nejvíce porušována, odkázal v této souvislosti na zprávy Evropské komise o Turecku za roky 2023 a 2024.
4. Žalobce má za to, že jím zveřejněná kritika na sociální síti je oprávněná, jedná se o svobodu projevu dle čl. 10 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, a že trestní represe v případě jeho kritiky veřejné moci Turecké republiky není nezbytná a přiměřená. Žalobci pak není zřejmé, z jakých konkrétních pramenů práva žalovaný vychází, pokud v napadaném rozhodnutí uvádí, že „pouze takový projev, který má reálný základ a je formulován v mezích slušnosti, požívá ochrany“. Čl. 10 citované úmluvy dle jeho názoru žádná takováto omezení neupravuje.
5. Dále žalobce namítá, že žalovaný podkladem pro vydání rozhodnutí učinil jednu zprávu o zemi původu (OAMP-Turecko, Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav srpen 2024), z níž však nevyplývá, jak je zacházeno s lidmi obviněnými z kritiky či urážky osob zastávajících veřejnou funkci, zda je zaručeno jejich právo na spravedlivý proces, zda jsou tresty uložené za takovéto jednání odpovídající závažnosti činu, zda nejsou tyto osoby ponižovány či vystaveny nelidskému zacházení a jakým způsobem probíhá z hlediska zaručení lidských práv případný výkon trestu nepodmíněného odnětí svobody.
6. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal mu proti žalovanému náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí, na jehož správnosti setrval a které považuje za zákonné a plně přezkoumatelné. Uvedl, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je snaha o vyhnutí se stíhání a případnému uvěznění v Turecku za jím zveřejněná, a dle slov žalobce *nepěkně* vyjadřující se videa k turecké veřejné moci na sociální platformě TikTok.
8. Má za to, že žalobní námitky nedokládají žalobcem namítaná pochybení správního orgánu, který vzal v úvahu žalobcem tvrzené skutečnosti, přihlédl k nim a shromáždil k nim adekvátní a aktuální informace o situaci v zemi jeho původu. Vycházel tedy z dostatečně

zjištěného stavu věci, přičemž důvody k udělení některé z forem mezinárodní ochrany neshledal.

9. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002, soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). O věci samé rozhodl bez jednání za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.

A) Skutkový stav věci

11. Žalobce v žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 30. 10. 2024 a následném pohovoru ze dne 5. 11. 2024 uvedl, že je turecké státní příslušnosti, hlásí se ke kurdské národnosti, vyznává islám. Není členem žádné politické strany nebo hnutí, o politiku se nezajímal. Ke své osobě uvedl, že je podruhé ženatý (žena žije v Turecku), z prvního manželství má 4 děti (žijí v Turecku). Vlast opustil asi před měsícem, odletěl legálně do Srbska. Dále pokračoval již ilegálně, ve Vídni nasedl do vlaku a dne 30. 10. 2024 přijel do Brna. Doklady nemá, zahodil je, aby nebylo možné identifikovat, že je Turek. Nemá žádné zdravotní problémy. Uvedl, že v Turecku byl dvakrát trestně stíhán. Poprvé v roce 2018 za bránění v zatčení, dostal 75 dní vězení, které si „odseděl“. Druhé trestní řízení je z roku 2024, je vyšetřován pro porušení § 301 tureckého trestního zákona, zveřejňoval na sociální síť TikTok videa, v nichž veřejně ponižoval orgány veřejné moci (policii a soudy). Je předvolán na soud na 8. 11. 2024.
12. Za důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl své druhé trestní stíhání (2024). Utekl z Turecka, aby se mu vyhnul, vyšetřování bojkotuje. Uvedl, že (někdy v únoru 2024) se natáčel na kameru, jak mluví o turecké veřejné moci a pak to dával na TikTok. Dle žalobce nešlo o ponižující videa, jen se „nepěkně vyjadřoval“ i o policii a vedení státu, mluvil o špatné ekonomické situaci apod. Jeho právník mu poradil, aby utekl. Následně objasnil, že právníka nemá, jen kamaráda, který mu radil utéct. Vyšetřování v Turecku probíhá, někdo na něj na policii podal trestní oznámení. Bylo mu sděleno obvinění pro spáchání trestného činu ponižování vojenských a policejních sil Turecka. Na policii se nedostavil, všemu se vyhýbá, má strach z vězení. Hrozí mu trest vězení od 6 měsíců do 2 let. Žalobce správnímu orgánu doložil obžalobu k druhému trestnímu řízení. Jiné důvody žádosti o mezinárodní ochranu nemá.
13. K posouzení případu žalobce shromáždil informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku, konkrétně vycházel z Informace OAMP: Turecko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav srpen 2024, ze dne 6. 8. 2024. Žalobci byla v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, případně navrhnout další podklady. Žalobce se dostavil a doložil další doklady k trestnímu řízení z roku 2024 (soudní doručky, protokol o vyšetřování, žádost soudu ke zjištění aktuální adresy žalobce, zápisy z jednání soudu, a další, jejichž překlady žalovaný zajistil (viz strany 3-4 napadeného rozhodnutí). Dále žalobce uvedl, že ho hledá armáda, nikoliv policie a že mu hrozí trest vězení s dolní hranicí od 24 let. Uvedl, že má psychické potíže, nemůže spát, ale neléčí se, nebyl u lékaře.

B) Právní úprava a právní závěry

14. Krajský soud konstatuje, že smyslem soudního přezkumu není podrobně opakovat již jednou vyříčené, a proto soud může v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí na toto odůvodnění odkazovat (srov. např.

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, nebo rozsudek stejného soudu ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47).

15. Z ustanovení § 28 odst. 1 zákona o azylu vyplývá, že mezinárodní ochranu lze udělit ve formě azylu nebo doplňkové ochrany; shledá-li ministerstvo při svém rozhodování, že jsou naplněny důvody pro udělení azylu podle § 12, 13 nebo 14, udělí azyl přednostně. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že nebyly naplněny důvody pro udělení azylu jako vyšší formy mezinárodní ochrany, v souladu se zákonem posoudí, zda-li cizinec nesplňuje důvody k udělení doplňkové ochrany.
16. Podle § 12 zákona o azylu v platném znění se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
17. Podle § 2 odst. 4 zákona o azylu se „*pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.*“ Původcem pronásledování nebo vážné újmy se podle ustanovení § 2 odst. 6 zákona o azylu rozumí „*státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem (...) nebo soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát (...) nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.*“ Podle ustanovení § 2 odst. 7 stejného zákona „*pronásledováním nebo vážnou újmu není, pokud se obava cizince z pronásledování nebo vážné újmy vztahuje pouze na část území státu, jehož státní občanství má (...) a může-li cizinec bezpečně a oprávněně odcestovat do jiné části státu, do ní vstoupit a v ní se usadit, a pokud s přihlédnutím k situaci v této části státu a k jeho osobní situaci v této části státu a) nemá odůvodněný strach z pronásledování ani nejsou dány důvodné obavy, že by mu zde hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, nebo b) má přístup k účinné ochraně před pronásledováním nebo vážnou újmu.*“
18. Po provedeném přezkumném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba **není důvodná**.
19. Krajský soud ve shodě s žalovaným uvádí, že žalobce ve vztahu k § 12 písm. a) zákona o azylu neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by ve vlasti vyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Žalobce výslovně uvedl, že nebyl členem žádné politické strany, o politiku se nezajímal. Za důvod své azylové žádosti uvedl trestní řízení z roku 2024 (jemuž se chce podanou žádostí vyhnout) pro veřejné ponižování orgánů turecké veřejné moci. Žalovaný na straně 4 odůvodnění napadeného rozhodnutí (z žalobcem doložených podkladů) popsal počínání a vyjádření žalobce, která učinil ve videu zveřejněném na sociální síti TikTok, kde se žalobce v živém vysílání veřejně obnažil a pronesl vulgární výroky typu: „*Ošukám ženu, manželku a dceru toho vrchního státního zástupce...*“ „*Ošukám manželku a dceru toho policisty...*“ „*Ošukám manželku a dceru toho četníka...*“
20. Žalobce v průběhu správního řízení ani v žalobě nepopřel, že jeho výroky byly vulgární, ačkoli zároveň tvrdí, že šlo toliko o „nepěkné vyjadřování“. Námitka, že žalovaný

nezveřejnil doslovný text videa, ale pouze část s vulgarismy s tím, že žalobce slovně neurážel žádné soukromé osoby, ale osoby vykonávající veřejnou službu, které jsou povinny strpět vyšší míru kritiky, není důvodná, neboť již právě tato část videa diskredituje samotného žalobce. Snad žalobce neočekává, že by zdejší soud jím učiněné projevy, které jsou jednoznačně vysoce vulgární, dehonestující, urážející a jakkoli nepřijatelné, navíc pronesené vůči představitelům veřejné moci Turecka, označil za azylově relevantní pronásledování, a tedy hodné mezinárodní soudní ochrany z důvodu proti žalobci vedeného policejního vyšetřování a trestního řízení v zemi jeho původu. Ač soud není oprávněn hodnotit průběh soudního řízení a trestní postih dle zákonů platných v jiné zemi, z důkazů doložených samotným žalobcem nevyplývá žádný nestandardní postup vyšetřování a následného soudního řízení v Turecku. Sama skutečnost, že se žalobce chce vyhnout trestnímu stíhání v zemi svého původu za výše uvedené jednání, což je ostatně jediný důvod jeho žádosti o mezinárodní ochranu, je azylově irelevantní.

21. Krajský soud souhlasí s odůvodněním žalovaného, že svoboda projevu, ač je základním politickým právem, aby mohla požívat právní ochrany politického projevu, musí být přiměřená, podložená a formulovaná v mezích slušnosti. Žalobní námitka, že nic takového z čl. 10 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod nevyplývá, je vzhledem k výše učiněným závěrům neopodstatněná. Pouze na okraj soud uvádí, že i v České republice jsou postihy za veřejné ponižování. Liší se podle závažnosti, přičemž mohou zahrnovat např. pokutu za přestupek, trest odnětí svobody až na 1 rok za pomluvu (§ 184 trestního zákoníku) nebo se lze proti takovým projevům bránit žalobou na ochranu osobnosti. Existují i postihy na veřejné obnažování. Je věcí každého suverénního státu, jak danou problematiku promítne do svého zákonodárství.
22. Krajský soud uzavírá, že výše uvedené jednání žalobce (hanlivé výroky na TikToku) nelze považovat za uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) zákona o azylu.
23. Žalobce rovněž neprokázal odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Jeho problémy vyplývají z trestního řízení vedeného v Turecku za hanlivé výroky o státních orgánech na TikToku, které ani zdejší soud (viz odůvodnění výše) neuznal za projev požívající ochrany. Nejednalo se o politický projev (aktivismus), ale o dehonestující urážky, osobně útočně, bez politického podtextu. Žalobce neprokázal diskriminaci ze strany tureckých státních orgánů. Vyšetřování probíhá standardně (jak vyplývá z žalobcem doložených důkazů), žalobce se mu vyhýbá. Neprokázal, ostatně ani netvrdí, že by byl v zemi původu vystaven svévoli nebo mučení ze strany státních orgánů. Krajský soud tak ve shodě se žalovaným dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobcových obav z pronásledování pro některý z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu.
24. Za správné, zákonné, zjištěným skutečností odpovídající a taktéž náležitě odůvodněné považuje krajský soud i neudělení azylu dle § 13 a § 14 zákona o azylu. K udělení azylu dle § 13 zákona o azylu (tzv. azyl za účelem sloučení rodiny), který zohledňuje rodinné vazby a uplatňuje se vůči zákonem vymezenému okruhu rodinných příslušníků azylanta, nebyl v případě žalobce shledán zákonný podklad, neboť žalobce není rodinným příslušníkem azylanta, jemuž byl udělen azyl dle § 12 nebo 14 cit. zákona. Navíc ve vztahu k neudělení azylu dle § 13 zákona o azylu žalobce ničeho nenamítal.
25. Podle ustanovení § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném

zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen „humanitární azyl“) z humanitárního důvodu.

26. Na udělení humanitárního azylu není právní nárok, jeho udělení je zcela na volné úvaze správního orgánu a rozhodnutí o něm podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda při zjišťování podkladů takového úsudku byla dodržena pravidla tzv. spravedlivého procesu. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z týchž skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry. Pokud žalovaný odůvodnil, že při posouzení rodinné, sociální, ekonomické situace, zdravotního stavu (žalovaný vycházel z prohlášení žalobce, který uvedl, že je zdravý) a věku žalobce neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu, soud považuje učiněný závěr za přezkoumatelný a odpovídající ve správním řízení zjištěné situaci žalobce. Žalobce ve své žalobě žádné konkrétní námitky či výhrady k neudělení humanitárního azylu neuvedl.
27. Následně soud přezkoumal postup správního orgánu ohledně naplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany, jak mu to ukládá § 28 ve spojení s § 14a a § 14b zákona o azylu.
28. Dle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
29. Dle § 14a odst. 2 téhož zákona se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
30. Smyslem a účelem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodů taxativně uvedených v § 14a zákona o azylu neúnosné nebo jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování. Žalovaný se odůvodnění neudělení doplňkové ochrany ve smyslu citovaného ustanovení věnoval na stranách 8 až 10 napadeného rozhodnutí. Krajský soud souhlasí se závěry žalovaného, že žalobci v případě návratu do vlasti nehrozí vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 písm. a) zákona o azylu ani vážná újma dle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, vyložená judikaturou Evropského soudu pro lidská práva k čl. 3 Evropské úmluvy o lidských právech. V Turecku žalobci nehrozí trest smrti, rovněž nebylo prokázáno, že by mu hrozilo mučení nebo nelidské zacházení. Žalobce netvrdil diskriminaci nebo svévoli ze strany tureckých státních orgánů. V Turecku aktuálně neprobíhá žádný mezinárodní nebo vnitřní ozbrojený konflikt ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Krajský soud neshledal ani žádné důvody, pro které by vycestování žalobce do země jeho původu bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR. Doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny ve smyslu § 14b na žalobce nedopadá, žalobce žádné námitky v tomto směru neuplatnil.

Se závěry žalovaného a odůvodněním i této části rozhodnutí se soud ztotožňuje a dovoluje si na ně odkázat.

31. Krajský soud na základě výše uvedeného uzavírá, že neshledal žádné vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě náležitě zjištěného stavu věci (§ 3 správního řádu), žalovaný rovněž řádně odůvodnil, proč žalobci nelze udělit některou z forem mezinárodní ochrany (§ 68 odst. 3 správního řádu), pochybení soud neshledal ani v případě opatření podkladů pro vydání rozhodnutí a jejich hodnocení (§ 50 správního řádu). Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému však žádné náklady v řízení před soudem nevznikly, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 28. srpna 2025

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně